

Sygn. akt V KO 20/21

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 26 marca 2021 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 26 lutego 2021 r., sygn. akt II Kp (...),
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w L.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2021 r., II Kp (...), Sąd Okręgowy w Z. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi, w trybie art. 37 k.p.k., sprawy dotyczącej zażalenia U. C. i K.H. jako reprezentujących Stowarzyszenie Pokrzywdzonych Przez Organa Państwa „S.” w Z. na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w G. z dnia 22 kwietnia 2020 r. (PO IV Ds. (...)) o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie dotyczącej czynu z art. 258 § 1 k.k., którego mieli się dopuścić ustaleniem sędziowie Sądu Okręgowego w G. działający z innymi sędziami oraz czynu z art. 231 § 1 k.k., który miał zostać popełniony przez ustalonych sędziów Sądu Okręgowego w G. na szkodę interesu prywatnego U. C., a polegać miał na wydaniu w postępowaniu odwoławczym orzeczenia utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 5 października 2018 r w sprawie II K (...).

W uzasadnieniu podniesiono, że w tej sprawie Sąd Apelacyjny w (...), postanowieniem z dnia 1 lutego 2021 r., II AKo (...), na skutek wyłączenie od rozpoznania sędziów Sądu Okręgowego w G. sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Z., kierując się dogodnością dostępu uczestników postępowania do sądu oraz kwestiami komunikacyjnym. W ocenie Sądu występującego z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości wskazuje na potrzebę zmiany właściwości wyznaczonej na podstawie art. 43 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Wskazać należy, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępnie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Taka właśnie sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie.

Oceniając zasadność inicjatywy Sądu występującego w wnioskiem o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie można tracić z pola widzenia treści wcześniejszego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, który postanowieniem z dnia 3 lipca 2019 r., V KO (...), przekazał sprawę apelacji oskarżycielki subsydiarnej U. C. od wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 5 października 2018 r., II K (...) do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G. uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości, rozumiane jako konieczność wyeliminowana w opinii społecznej, a także samych stron postępowania przeświadczenia o niemożności bezstronnego rozpoznania sprawy, przemawia za tym, aby sprawa nie była rozpoznawana przez Sąd Okręgowy w Z. W tej sytuacji pozostawienie obecnie w kompetencji tego Sądu oceny zasadności zażalenia, kwestionującego postanowienie prokuratora, stwierdzające brak znamion czynu zabronionego w

utrzymaniu w mocy wyroku zaskarżonego apelacją, której rozpoznanie przekazano z jego właściwości innemu sądowi równorzędnemu stanowiłoby niezrozumiałą niekonsekwencję, mogącą powodować w odbiorze społecznym przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy w Z., co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Stąd też, dla uniknięcia sytuacji mogącej wywoływać negatywną ocenę pracy wymiaru sprawiedliwości, celowym jest przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.